

Siiri Oviir varjutas Veenuse!

Ain Kallis, ilmainimene, 12. juuni 2004 00:00

Kui teisipäeva varahommikul telekapuldi nupule vajutasin, teatas parajasti «Terevisiooni» diktor: «...see Veenuse üleminek Päikesest ongi käesoleva aasta kõige olulisem astroloogiline sündmus.» Jooksin akna juurde ning hakkasin tahtmatult vanduma: väljas valas vihma nagu ämbrist. Esimest korda elus oleks kangesti üht astroloogilist tähtsündmust imetleda tahtnud, aga... Ja enne oli iga jumala hommik selge olnud! Pealegi oli tuline kahju lastest, kes pidid Tõraverre nähtust teleskoobiga vaatama sõitma.

Kurvalt kukkusin raadiot kräunutama. Sealt aga kostis äkki: «Kauaoodatud vihma meelitas Eestisse Siiri Oviir! Hääletage Keskerakonna kandidaadi nr... poolt!». Jäin tükiks ajaks tummaks.

Üks iidsemaid elukutseid

Kui olin toibunud, valdas mind vaimustus: teadaolevalt esimest korda õnnestus eestlasel sõna otseses mõttes ilma teha! Tühja sest Veenusest, täpikesest suure Päikese taustal! Muld igatses tõesti vihma – oli seda aprillis tulnud kasinalt ja maigi norm jäi täitmata.

Eriti rõõmsad võisid olla muidugi põlvalased – oli ju nende kant saanud lisaks tuntud ilmaennustajale Kuuse-taadile veel ilmategija Oviiri-proua (uudis tuli Raadio Martalt).

Juba ürgajast on inimene tahtnud ise ilma muuta – see oli ka suguharunõidade üks ülesandeid. Kuigi sajandite jooksul muutus meetodika ning tehnika, olid tulemusrikkad katsed ikka salapäraga ümbritsetud.

Mida kõike ei ole katsetatud sademete tekitamiseks: palveid (mullu käskisid Jordaania ja Saudi kuningad ning Rooma paavst palvetada vihma eest), loomapiinamist (mitmes riigis peksti koeri, Peruuus jäeti konni päikese kätte kuivama), seksapiili (2002. aastal meelitasid paljad Austraalia naised tantsuga vihma välja), kahuripauke jne. See viimane meetod tundus olevat kaunis efektiivne – Napoleon I märkas, et paljude lahingute ajal hakkas vihma sadama. Paugud olid nagu piksekärgatused, mis kutsusid vihma välja.

Kui 1950. aastal tabas New Yorki põud, käskis linnapea puistata lennukelt pilvedesse hõbejodiidi, peapiiskop aga palvetada. Kui algas sadu, ei teadnud kumbki firma, kelle püüdlused kandsid vilja.

Vahel on tarvis vihma hoopis peletada. Jõgeva tsiklitrefi eel käivat peakorraldaja Igor Ellisson Lapi nõia juures, tolle vigurid toovad augusti alguseks alati hea ilma. Leena kevadiste üleujutuste aegu kutsutakse päästeteenistusi toetama nii õigeusu preestrid kui tuva šamaanid. Kaks usku on ikka kaks usku.

Kuulsaim vihmamees

Legendaarseimaks ilmategijaist sai möödunud sajandi algul Charles Mallory Harfield, Vihmategija. Too Kansasest pärit võlur tegi enne tööle asumist lepingu, kus oli ära toodud nii tekitatava vihma hulk, kui saju aeg ning galloni hind. Ja mis kõige huvitavam – andis ka garantii. Kui katse nässu läks, ei küsinud ettevõtja midagi. Tööks ehitati suured torud, mille kaudu suunati taeva poole kahekümnest kemikaalset koosneva segu suitsu.

Esialgssed tulemused olid Harfieldil tagasihoidlikud. Kuulsaks sai ta aga 1916.a. jaanuaris. San Diego California oli neljas aasta pidanud põuda. Kui linnavalitsus ta palkas, oli veehoidla peaaegu kuiv.

Reedel, 13. jaanuaril alustas mees tossutamist. Õhtul hakkas tibutama, pärast valama vihma. See ei tahtnud lõppeda – 27. jaanuaril lõhkus vesi tammi! San Diego pidi Harfieldile lepingu kohaselt maksma 10 tuhat dollarit, uputuse kahjud ületasid aga 3,5 miljonit dollarit. Vihmutaja kommentaar oli: «Ma lubasin, et teen vihma, lõpetamisest polnud juttu.»

Harfield viis oma kemikaalisegu koostise saladuse hauda kaasa. Arvatakse, et ta oli osav ja õnnelik müügimees, kes oli alati uurinud töös ette võetava koha kliimat. Pealegi taolistel juhtudel unustatakse ebaõnnestumised, kordaminekud muutuvad aga müüdiks.

Tagasi Eesti oludesse.

Belgias ja Prantsusmaal pole vihmategemisega võimalik silma paista: kuigi maailmas tegeldakse momendil 24 riigis kunstliku vihma tekitamisega, on Euroopas asi aktuaalne vaid Hispaanias. Kuid – igal juhul on vihma-slogan, eriti maal, Oviiri-prouale palju perspektiivikam võrreldes teiste parteikaaslaste tegevuse (supi kokkukeeramine, toruremont jne.) või vastaste hüüdlausestega.

Minge õige kõrtsi ja kuulutage: «Mõistus maksab!» ja vaadake, mis juhtub. Või: Brüsselis on Manneken Pis, meil aga mannekeen Kass! Või siis Rootsi kuningalt laenatud lubadus – «Kaitsen oma krooni!»

Maal oleks Parts palju populaarsem, kui ta oleks märjal kevadel kuulutanud: «Kuivatame ära!» või tänavu: «Kastame ära!» tolle arusaamatu murdmise-ähvarduse asemel. Reformikatel pole aga ilmaga midagi teha, sest seda valdkonda juba ei reformi!

Üks kolleegidest hoiatas: pane tähele – varsti on ka Siiri Oviir jalga lasknud – erakonda Parem Ilm. Kellelgi pole muidugi midagi selle vastu, kui nendega ühineb säärane särav ja elegantne poliitik.

Muide, tuli meelde, et Eesti ilmahuviliste kolmas kokkutulek toimub laupäeval Lelle rahvamajas. Kokku saavad nii ilmatargad kui -tegijad, loodan.

Kõige lõpuks üks aed- ja põllumeeste palve (idee Čapekilt).

Armas Siiri, tee kuidagi, et iga päev sajak, näiteks keskööst kella kolmeni hommikul, aga tead nii, et tuleks pisitasa ja sooja, et päike paistaks kogu päev, aga ka mitte igaühele. Ja et kord nädalas sajak lahjendatud virtsavett ning tuvisitta. Aamen.